Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 zlp. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 złp. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złp. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 35 | Puck, środa, dnia 18 czerwca 1924 r. | Rok 38

Treść:

104.
Rozporządzenie Minista Skarbu z dnia 31. 5. 24 r. w przedmiocie ponownego losowania premji w dniu 1. 7. 24 r.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia 1924 roku w przedmiocie wypuszczenia serji I premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P: Nr. 12 poz. 103) zarządza się co następuje:

§ 1. Premja w sumie 40.000 dolarów, która podczas losowania w dniu 1 kwietnia 1924 r. przypadła niesprzedanej obligacji Serji I premjowej pożyczki dolarowej, wylosowana będzie ponownie w dniu 1. lipca 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 14. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

105.
Rozporządzenie VI Ministra Skarbu z dnia 9. kwietnia 1924 r.
w celu wykonania art. art. 30 i 31 oraz pierwszych sześciu części art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym tudzież w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o poborze pierwszej raty podatku majątkowego i przekazaniu czynności obliczenia tej raty komisjom szacunkowym.

Na mocy art. 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746.) i art. 7. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o poborze pierwszej raty podatku majątkowego i przekazaniu czynności obliczenia tej raty komisjom szacunkowym (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 366) zarządza się co następuje:

Do art. 31 ustawy.

§ 1. Wszystkie w terminie złożone zeznania o majątku wraz z dołączonemi do nich kartami A, B, C, C/1, D, E i F (§ 8 rozp. 3 Ministra Skarbu z dnia 15. listopada 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 997) winny komisje szacunkowe (podkomisje, przewodniczący) zbadać i sprawdzić dokładnie zarówno pod względem formy, jak i treści na podstawie spisów płatników i wykazów A, B, C (§ 8 rozp. 3 Min. Sk.) oraz na podstawie wszystkich materjałów i wiadomości, odnoszących się do stosunków majątkowych płatnika, a będących w posiadaniu władz podatkowych I instancji (akta wymiarowe podatków: gruntowego, budynkowego, przemysłowego (obrotowego) i dochodowego oraz informacje członków komisji szacunkowej).

W szczególności:

1) pod względem formy należy zbadać, czy płatnik określił dokładnie dane wymienione w art. 26 ustawy i w § 10 rozp. 3 Min. Sk. z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 997) a więc np. czy płatnik określił dokładnie części składowe majątku, czy wypełnił właściwe karty, czy podpisał zeznanie i karty;

2) pod względem treści należy sprawdzić, czy dane wyszczególnione w zeznaniu i kartach odpowiadają stosunkom rzeczywistym np., czy

płatnik zeznał cały majątek zarówno własny, jak i członków rodziny (art. 6 ustawy), czy płatnik zeznał wartość poszczególnych przedmiotów majątkowych zgodnie z normami szacunkowemi, zawartemi w rozp. 2 Min. Sk. z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 996), czy co do posiadłości gruntowych, podane w zeznaniu rodzaje uprawy oraz ceny jednostkowe poszczególnych klas dobroci gruntów odpowiadają odnośnym postanowieniom powołanego rozporządzenia, czy płatnik uwzględnił należycie odległość od kolei i tp., czy obroty przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, podane w zeznaniu, odpowiadają stosunkom rzeczywistym, a przy obliczeniu wartości zastosowano odpowiednie współczynniki.

§ 2. Jeżeli złożone w terminie zeznania wraz z dołączonemi do nich kartami A, B, C. C/1, D, E i F, bądź pod względem formy, bądź pod względem treści uzna komisja szacunkowa (podkomisja, przewodniczący) za niedokładne, wówczas należy wezwać płatnika na formularzu (wzór Nr. 15) do udzielenia uzupełnień i wyjaśnień o ile możności ustnie protokólarnie, wskazując na braki i niedokładności, które dostrzeżono przy badaniu zeznania.

Jeżeli płatnik w terminie wyznaczonym dostarczy dostatecznych wyjaśnień i uzupełnień, komisja obliczy prowizorycznie pierwszą ratę podatku majątkowego na podstawie sprostowanego tym trybem zeznania. O ile jednak wyjaśnienia w terminie wyznaczonym bądź wcale nie będą udzielone, bądź też będą uznane za niedostateczne, wówczas komisja sprostuje zeznaną wartość majątku na podstawie danych, jakiemi rozporządza.

§ 3. Płatnikom, którzy zeznania wcale nie złożyli lub złożyli je po upływie ustawowego terminu, komisja szacunkowa oblicza pierwszą ratę podatku majątkowego na podstawie danych, jakiemi rozporządza.

Jeżeli płatnik nie złożył zeznania, a komisja szacunkowa (podkomisja, przewodniczący) nie ma dokładnych i dostatecznych danych o częściach składowych majątku i jego stanie oraz wartości, wówczas wezwie płatnika na formularzu wzór Nr. 16 do złożenia zeznania pod zagrożeniem grzywny z art. 70 ustawy. Grzywna może być powtarzaną tak długo, dopóki płatnik nie uczyni zadość wezwaniu.

§ 4. W sposób określony w paragrafach 1—3 nin. rozp. winny postępować również izby skarbowe przy badaniu i sprawdzaniu zeznań osób prawnych obowiązanych do publicznego składania sprawozdań.

§ 5: Po sprawdzeniu i uzupełnieniu zeznań w trybie określonym w poprzednich paragrafach, komisja (izba skarbowa) ustali każdemu płatnikowi ogólną wartość majątku zgodnie z postanowieniami rozp. 2 Min. Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 996) i rozp. 4 Ministra Skarbu z dnia 1 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 32) i obliczy mu pierwszą ratę podatku majątkowego w wysokości 1/6 części podatku, przypadającego według skali z art. 9 ustawy od zeznanej względnie sprostowanej ogólnej wartości majątku.

Protokół z posiedzenia komisji szacunkowej, na którem ustalono pierwszą ratę podatku majątkowego, winien zawierać imię i nazwisko każdego płatnika, ogólną wartość jego majątku i kwotę przypadającego podatku majątkowego.

Obliczoną dla każdego płatnika w sposób wyżej wskazany pierwszą ratę podatku majątkowego wpisze władza podatkowa do księgi bierczej, założonej na formularzu wzór Nr. 17 według gmin i miejscowości, w większych zaś miastach w miarę możności, według ulic.

§ 6. Zawiadomienia o wysokości pierwszej raty podatku majątkowego sporządzone na formularzu wzór Nr. 18, winny być doręczone płatnikom przed dniem 10 czerwca 1924 r.

§ 7. Od obliczenia pierwszej raty podatku majątkowego dokonanego przez komisję szacunkową, można odwołać się do izby skarbowej, która orzeka ostatecznie. Od obliczenia uskutecznionego przez izbę skarbową, w pierwszej instancji można odwołać się do Ministerstwa Skarbu, którego orzeczenie jest ostateczne.

Odwołania wnosi się w ciągu 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia za pośrednictwem tej władzy podatkowej, która wydała zawiadomienie.

Podniesione w odwołaniu konkretne zarzuty należy sprawdzić i akty sprawy wraz z wnioskiem przedłożyć władzy orzekającej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 6. 5. 1924 r.

Starosta: Lipski.

106.

Komunikat Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu w przedmiocie ulg w uiszczeniu I. raty podatku majątkowego.

Reskryptem z dnia 30. maja 1924 L. D. P. O. 2949/V. zarządziło Ministerstwo Skarbu:

1) płatnicy podatku majątkowego są wolni od obowiązku uiszczenia I raty podatku majątkowego, płatnej w czasie od 10. czerwca do 10. lipca br. w tych wypadkach w których sume dotychczas zapłaconych zaliczek (płatnych od 10. 11. do 10. 12. 1923 r. i od 25. 1. do 26. 3. 1924 r. dosięga lub przenosi 70% podatku, przypadającego według zeznania, przyjętego za podstawę wymiaru I-szej raty podatku.
2) O ile zaś suma wymienionych zaliczek nie dosięga 70% podatku, wówczas płatnicy obowiązani są uiścić tytułem I-szej raty różnicę do wysokości 70% podatku.

Grudziądz, 7. 6. 1924 r.

Dyrektor Izby (—) Obrzud.

107.
Rozporządzenie
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26. kwietnia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia ulgowych opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych, oraz ustanowienie terminu płatności wzmiankowanych opłat (normalnych i ulgowych).

Na podstawie art. 3. dekretu z dnia 27. stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. Nr. 11. poz. 127) i art. 3 dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 6. lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. Nr. 29, poz 93), zarządza się w uzupełnienie § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zastosowania stałej jednostki (franka złotego) do opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345) i §§ 1 i 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 marca 1923 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 176) co następuje:

§ 1. Pracodawca, który jednocześnie przyjął do pracy od 5 do 20 pracowników, z pośród osób zapotrzebowanych przez niego jednorazowo w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy i poleconych przez takiż urząd, obowiązany jest wypłacić urzędowi polecającemu 35 groszy za każdego przyjętego pracownika. W razie przyjęcią w anologicznych warunkach powyżej 20 pracowników odnośna opłata, za każdego z tych pracowników obniża się do 20 groszy.

§ 2. Zarówno opłaty powyższe, jak i opłata, ustanowiona w § 1 wyżej powołanego rozporządzenia z dnia 9 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345), winny być uiszczane najpóźniej do dni 14 od daty przyjęcia do pracy kandydatów, polecanych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy. Opłata ustanowiona w § 4 wyżej zacytowanego rozporządzenia z dn. 3 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 176), winna być uiszczana w terminach, które będą ustalane łącznie z wysokością tej opłaty trybem, wskazanym w tymże paragrafie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej: G. Simon.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 6. 5. 1924 r.

Starosta: Lipski.

108.
Rozporządzenie policyjne
w przedmiocie urządzeń sanitarnych na wybrzeżu.

Na podstawie § 142 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. 7. 1883 r. i zgodnie z § 6 cyfra f ustawy policyjnej z dnia 11. 3. 1850 r. zarządzam za zgodą Wydziału Powiatowego dla miejscowości leżących w 3-klm. pasie wybrzeżnym i należących do wójtostw: helskiego, swarzewskiego, łebskiego, karwieńskiego-błota, żarnowieckiego, rzucewskiego, dębogórskiego, i oksywskiego oraz dla miasta Pucka, co następuje:

§ 1.

a) Wszelkie studnie muszą być należycie ocembrowane, oczyszczone i naprawione;
b) Wszelkie studnie muszą być pokryte szczelną, wystającą poza brzegi zewnętrzne cembrowiny pokrywką;
c) Powierzchnia terenu, przyległego do studni, musi mieć należyty spadek i musi być nieprzepuszczalna na szerokość przynajmniej jednego metra;
d) Czerpanie wody musi odbywać się przy pomocy wiadra specjalnego, przymocnionego na stałe przy studni. Przepis niniejszy nie dotyczy pomp;
e) Odległość studzień od zbiorników nieczystości (ustępów, gnojówek, śmietników, obór, chlewów i tp.) wynosić musi przynajmniej 10 metr., ażeby ścieki i spadki wód spadowych były skierowane nie w stronę studni, lecz w kierunku przeciwnym;
f) Pranie bielizny, mycie naczyń gospodarczych, płukanie warzyw i innych produktów spożywczych nie może odbywać się bezpośrednio przy studniach;
g) O ile woda jest zanieczyszczona, musi studnia być całkowicie opróżniona i należy usunąć z niej przedmioty zanieczyszczające (liście, drzewo, muł, ciała gnijące i tp.) przy mniejszem zanieczyszczeniu wystarczy wsypanie do studni około 200 gr. wapna niegaszonego.

§ 2.

a) Ustępy należy utrzymywać zawsze w należytym porządku, należy je wybielać wapnem przynajmniej wewnętrznie, o ile nie są malowane farbą olejną;
b) Zbiorniki z ustępów należy od czasu do czasu opróżniać całkowicie, a naczynia przenośne i przewozowe uszczelniać i wysmarować smołą wzgl. wapnem;
c) Teren, przyległy do ustępów, należy stale oczyszczać;
d) W ustępach należy założyć kanały wyciągowe, w sklepionych dołach kloacznych nie posiadających wentylacji, w postaci skrzynki z 4 desek wyprowadzonej od sklepienia dołu ponad dach ustępu, a same doły i inne zbiorniki nieczystości należy zamknąć szczelnie;
e) W ustępach, przepłukiwanych wodą (klozetach), należy utrzymywać w należytym stanie urządzenia, pomieszczenia i wentylacje.

§ 3.

Niestosowanie się do przepisów powyższych pociągnie za sobą karę grzywny do 30 złotych wzgl. karę odpowiedniego aresztu, o ile nie będą miały zastosowania kary surowsze ogólnych przepisów karnych.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Orędowniku Urzędowym powiatu puckiego i uzupełnia przepisy o budowie studzień, ustępów, zbiorników i dołów kloaczanych, zawarte w rozporządzeniach policyjnych Naczelnego Prezesa prowincji zachodniopruskiej z dnia 27. 8. 1918 r. o budownictwie na wsi i z dnia 4. 12. 1915 r. o budownictwie w miastach.

Puck, dnia 31. 5. 1924 r.

Starosta: Lipski.

109.

Obwieszczenie

Zarządu Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu dot. podwyższenia składek do ubezpieczenia inwalidów i na starość.

Na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17. marca 1924 r. (Dz. Ustaw Nr. 29. poz. 291) zostały składki tygodniowe do ubezpieczenia inwalidowego z dnia 1. kwietnia 1924 podwyższone na 1,20 fr. zł. Dotychczasowe znaczki straciły z dniem 1. kwietnia rb. swą ważność i z dniem tym zaprzestano ich sprzedaży. Do opłacenia składek bieżących i zaległych mogą być używane tylko znaczki opiewające na franki złote.

Zarząd ubezpieczalni Krajowej
(—) Wybieralski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 5. kwietnia 1924 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń.
Starosta: Lipski.

110.

Obwieszczenie

Starosty w sprawie rejestracji punktów trygonometrycznych.

Rozporządzeniem z dnia 15. sierpnia 1923 r. L. XIV.-1702 poleciło Ministerstwo Robót Publicznych przeprowadzenie rejestracji punktów trygonometrycznych. Podstawą tej pracy jest zbadanie na miejscu stanu kamienia rozpoznawczego i pomiar tegoż kamienia przeprowadzony przez państwowego mierniczego.

Według pisma Oddziału Nowych Pomiarów w Poznaniu z dnia 12. maja br. L: 243. zachodzą dość często wypadki, że miejscowa ludność a w szczególności właściciele gruntów, na których są osadzone kamienie trygonometryczne, nietylko że niechcą udzielić pomocy delegowanym urzędnikom, ale ponadto wzbraniają im nieraz dostępu do tych znaków.

Ponieważ prawo swobodnego dostępu do znaków trygonometrycznych zabezpieczone jest ustępem 1 § 1. ustawy z dnia 7. października 1865 r. w przedmiocie założenia i utrzymania kamieni trygonometrycznych (Zb. ust. pr. str. 1033) wzywam Pana Burmistrza, wszystkich Panów Sołtysów i przełożonych obszarów dworskich, by pouczyli ludność o powyższym przepisie i równocześnie zawezwali ją do udzielenia wszelkiej pomocy w sprawach rejestracyjnych.

Puck, dnia 13. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

OGŁOSZENIA.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.